

РЕШЕНИЕ

№ 5595

гр. София, 05.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 05.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **12312** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу акт за установяване на задължение по декларация /АУЗД/ № СОА21-ТД26-4870-(13)/08.07.2021 г. на Столична община, отдел „Общински приходи” – Искър, с който са установени задължения за данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 2016 г. – 2020 г., потвърден с решение № СФД 21-РД28-272 от 25.10.2021 г. на Столична община, дирекция „Общински приходи“. Установени са задължения - данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ в общ размер от 68113,58 лв. главници и 19655,26 лв. лихви за забава към 8.7.2021 г.

Жалбоподателят твърди, че имотите му са разделени по партии, като не е ясно кой имот в коя партия попада. При издаване на АУЗД не са взети предвид подадените декларации по чл. 14 ЗМДТ. За пръв път с него е посочено, че има несъответствия и документи за уточняването им по декларации по 4 бр. декларации, без предварително жалбоподателят да е уведомен и без да се установява какви са тези несъответствия, съгласно чл. 103 ДОПК. Към декларация вх. № [ЕГН]/30.11.2015 г. е представена и справка от книгата за амортизациите от 20.11.2015 г., на деветте броя сгради. Отчетните стойности на имотите са посочени и в самите декларации, а те не са взети предвид от административния орган. Твърди, че не е ясно как се е стигнало до изводите в акта; въз основа на кои доказателства. Не е ясно кои коефициенти са взети предвид при определяне на задълженията. При изчисляване на ТБО не са взети

предвид отчетните стойности по посочените декларации.

Ответникът - директорът на дирекция „Общински приходи“ към Столична община, оспорва жалбата. Твърди, че оспореното решение е изготвено въз основа на декларации, които са входираны, но не са обработени – така, както е посочено на стр. 4 от акта. Претендира разности.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган /така заповед № СОА20-РД09-1362/14.2.2020 г. на кмета на Столична община/, спазена е предписаната от закона форма.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че актът е немотивиран. В него подробно са изложени мотиви за това кои имоти следва да се обложат; в достатъчна степен са идентифицирани относно площ, местоположение и предназначение. Изложени са мотиви относно приложимата нормативна уредба. В раздел VIII е направено подробно описание по какъв начин установеното, относимо към приложимата нормативна уредба, е послужило за определяне на установените задължения. Ето защо следва да се направи извод, че оспореният акт е мотивиран.

Съдът намира, че не са налице допуснати процесуални нарушения.

Относно фактите и спазване на материалноправните норми.

[фирма] е представил доказателства за собственост относно недвижими имоти– земя и построени в нея сгради, находящи се в [населено място], [улица] /така нотариалните актове на стр. 135 и сл./. Имотите са придобити през 2001 г. Те са и декларирани с декларация от 2001 г.

Установява се, че жалбоподателят е подал декларации през 2015 г. по чл.14 от ЗМДТ, като е декларирал следните недвижими имоти. В смисъл и заключението по СЕ:

1. С декл. изх. № 59-15/26.11.2015 г. (стр.34) за обект Ф. - портал, 27 кв.м., с отчетна стойност 583,00 лв.;
2. С декл. изх. № 56-15/26.11.2015 г. (стр.42) за обект Ф. – цех № 4 гараж, 380 кв.м. с отчетна стойност 12 160,00 лв.;
3. С декл. изх. № 55-15/26.11.2015 г. (стр.50) за обект Ф. – енерго ремонтен цех, 190 кв.м. с отчетна стойност 3 705,00 лв.;
4. С декл. изх. № 54-15/26.11.2015 г. (стр.58) за обект Ф. – хидропулперен цех, 696 кв.м. с отчетна стойност 30 624,00 лв.;
5. С декл. изх. № 52-15/26.11.2015 г. (стр.66) за обект Ф. – ремонтно механичен цех, 1 237 кв.м. с отчетна стойност 54 428,00 лв.;
6. С декл. изх. № 51-15/26.11.2015 г. (стр.74) за обект Ф. – Г. (склад за гориво и смазочни материали), 380 кв.м. с отчетна стойност 2 356,00 лв.;
7. С декл. изх. № 50-15/26.11.2015 г. (стр.82) за обект ФПЗ – фойт цех, 235 кв.м. с отчетна стойност 10 340,00 лв.;
8. С декл. изх. № 59-15/26.11.2015 г. (стр.90) за обект Ф. –отводнително отделение, 2 209 кв.м., с отчетна стойност 106 032,00 лв.;
9. С декл. изх. № 58-15/26.11.2015 г. (стр.98) за обект Ф. – склад за велпапе и хартия, 3 275 кв.м., с отчетна стойност 81 220,00 лв.

Общата отчетна стойност на недвижимите имоти е 301 448,00 лв. За имотите е образувана партида 720F135801. В тази отчетна стойност не е включена земята.

10. С декл. по чл. 17 от ЗМДТ вх. № 1409208/19.09.2006 г. (стр.172),

предекларирана с декл. по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/13.01.2015 г. е декларирана административна сграда, 416 кв.м. с отчетна стойност 18 397,00 лв., находяща се в [населено място], [улица]. За обекта е образувана партида М. За обекта има извършени плащания за 2016 г. за ДНИ и ТБО, които са приспаднати при определяне на окончателния размер на задълженията.

На стр.106 е приложена инвентарна книга и книга на амортизациите на [фирма].

Жалбоподателят е подал декларация с вх. № [ЕГН]/30.11.2020 г., обработена на 7.4.2021 г. за същите имоти /л. 164 и сл./. Декларирана е земя и 9 бр. сгради на посочения адрес. По тази партида не са извършвани плащания за периода 1.1.2016 г. – 31.12.2020 г. Образувана е партида 7206F135801. По нея е отбелязано, че е извършена „служебна корекция“. Видно от тази декларация отчетните стойности на имотите вкл. и земята са изброени изрично. Общата отчетна стойност на имотите е 1 185 964 лв.

Видно от удостоверение за данъчна оценка изх. № [ЕГН]/14.04.2021 г. на Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП Искър“ (л.26) е определена данъчна оценка на имотите по чл. 264, ал.1 от ДОПК, както следва:

РАЗМЕР НА ДАНЪЧНАТА ОЦЕНКА НА ИМОТ		
наименование	площ/кв.м.	данъ
Ф. - портал	27	
Ф.-енерго рем.цех	190	
Ф.-хидропулпурен цех	696	
Ф.-рем.механ.цех	1237	
Ф. - Г.	380	
Ф. - фойт цех	235	
Ф.-отводнит.отдел.	2209	
Ф.-склад за велпапе и х-я	3275	

В акта за установяване на вземането е посочено по какъв начин е изчислена данъчната оценка на земята – в размер на 2 342 978 лв., както и на сградите. Изложени са и мотиви относно приложимите коефициенти към данъчната оценка от удостоверението от 14.4.2021 г. – съгласно Приложение № 2 ЗМДТ. Съгласно посоченото Приложение е използвана базисната данъчна оценка плюс посочените там и съобразени с Приложението корекционни коефициенти. По аналогичен начин е определена и ТБО. Съгласно Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, чл.19, ДНИ се определя върху по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка. Ето защо и доколкото се установява, че данъчната оценка /определена по посочения по-горе и в съответствие с приложимите норми начин/ е по-висока от отчетната стойност, то следва да се направи извод, че правилно е приложен чл. 19 ЗМДТ. В този смисъл не следва да се кредитира заключението по СЕ доколкото в него като основа за отговор на поставените задачи е възприета данъчната оценка на имотите, без да са приложени цитираните по-горе корекционни коефициенти. Същевременно, доколкото е приложима по-високата данъчна оценка, ирелевантно за определяне на задълженията

е твърдението на жалбоподателя, че е следвало да се приложи отчетната стойност по декларацията от 2015 г., а не тази по декларацията от 2020 г., доколкото първата е още по-ниска от втората, именно която е послужила като база за сравнение с данъчната оценка. Не следва да се възприема заключението и доколкото то дава изводи въз основа на декларация от 2015 г., която е неотнормисима – предмет на спора е облагането с ДНИ за периода 2016-2020 г.

По отношение на задълженията за ТБО за 2016-2020 г. На стр. 10 и сл. от оспорения акт са изложени мотиви за това, че като основа са послужили подадените декларации за съответните години /представени по делото/, както и Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, като са съобразени съответните коефициенти за съответния период. Взета е предвид отчетната стойност по подадената декларация от 30.11.2020 г. /цитирана по-горе/, по партида № 7206F135801.

В този смисъл, съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че задълженията и за ТБО, за посочения период следва да се определят съобразно отчетните стойности към 2015 г. Видно от установеното, и за посочените задължения, е взета предвид декларацията от 2020 г., цитирана по-горе- № [ЕГН]/30.11.2020 г. Именно въз основа на тази декларация са определени задълженията по партида № 7206F135801, които задължения са за период след 2015 г.

По партида М. е взета предвид отчетна стойност от 18 397 лв. Именно за тази партида е посочено, че определени декларации не са обработвани. Но, следва да се посочи, че това е отчетната стойност по декл. по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/13.01.2015 г. /така и заключението по СЕ/ – така, както жалбоподателят претендира, че следва да се определят задълженията за ТБО и което за него е по-благоприятно.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

На основание § 2 ДР на ДОПК, вр. чл. 81 ГПК съдът дължи произнасяне по исканията на страните за присъждане на разноски.

При този изход на делото, въз основа на направените искания и на основание чл.161 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /87768,84 лв./ и съобразно претендираното, което възнаграждение следва да се определи в размер на 4 254.28 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 64 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу акт за установяване на задължение по декларация № СОА21-ТД26-4870-(13)/08.07.2021 г. на Столична община, отдел „Общински приходи” – Искър, с който са установени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 2016 г.– 2020 г., потвърден с решение № СФД 21-РД28-272 от 25.10.2021 г. на Столична община, дирекция „Общински приходи“, като са установени са задължения общо в размер на 87768,84 лв., от които данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ в общ размер от 68113,58 лв. и 19655,26 лв. лихви за забава към 8.7.2021 г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Столична община, район „Искър“ разноски от 3163

лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС такса от 702,15 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: